

MERILA ZA ORGANIZIRANJE IN OPREMLJANJE GASILSKIH ENOT

I. MERILA ZA RAZVRŠČANJE TERITORIALNIH GASILSKIH ENOT

Gasilske enote so razvrščene v sedem kategorij, katerim je prilagojena kadrovska sestava enot in njihova tehnična opremljenost.

Gasilske enote (v nadaljnjem besedilu: GE) se razvrstijo v posamezne kategorije glede na potrebno število gasilcev in tehnično opremljenost. Število gasilcev in tehnična opremljenost za posamezno kategorijo GE se določi na podlagi teh meril in drugih značilnosti območja delovanja GE, ki je določen z operativnim gasilskim načrtom. Druge značilnosti so zlasti organiziranost, velikost, opremljenost ter oddaljenost GE in druge značilnosti, zaradi katerih se pri določitvi kategorije posamezne GE ali osrednje GE lahko odstopi od meril, določenih s to uredbo.

Razvrstitev GE na podlagi teh meril opravi župan na predlog gasilskega poveljstva občine in občinske strokovne službe.

1. Kategorije teritorialnih GE

Teritorialne GE posameznih kategorij morajo glede števila gasilcev, gasilskih vozil in opreme izpolnjevati naslednje minimalne pogoje:

Kategorija GE	Najmanjše št. prostovoljnih operativnih gasilcev	Najmanjše št. poklicnih gasilcev	Najmanjše število in vrsta gasilskih vozil in opreme
GE I. kategorije	12 (15) ¹		GVV-1 oziroma (GV-1) ³ in (GVM-1) ⁸
GE II. kategorije	23 (32) ¹		GVC-16/24 in GV-2 oziroma GVC-16/25 in GVM-1, (AL) ⁴ , (AC) ⁷
GE III. Kategorije	32 (42) ¹		GVC-16/15, GVC-24/50, GVM-1, (AL) ⁴ , (AC) ⁷
GE IV. kategorije	54	(3) ²	PV-1, (GVC-16/15) ⁵ , GVC-24/50, GVM-1, (AL) ⁴ , (AC) ⁷
GE V. kategorije	56	(7) ² (12) ^{2.a}	PV-1, (GVC-16/15) ⁵ , GVC-24/50, GVM-1, AL, (AC) ⁷
GE VI. kategorije		(32) ⁶	končno število gasilcev in oprema se določi s posebnim elaboratom
GE VII. kategorije	končno število gasilcev in oprema se določi s posebnim elaboratom		

- 1) če je enota oddaljena več kot 15 minut vožnje od enote višje kategorije
- 2) če je interventno pripravljenost potrebno opravljati s poklicnim dežurstvom
- 2.a) če je interventno pripravljenost treba zagotavljati s poklicno gasilsko enoto (manjše gasilske enote)
- 3) če je enota oddaljena manj kot 15 minut vožnje od enote višje kategorije
- 4) če je enota osrednja enota v občini in ima v svojem požarnem okolišu objekte višje od P+4, pri čemer lahko to opremo zagotovi več sosednjih občin
- 5) če enota opravlja naloge v skladu z 20. členom te uredbe, in ji pripada HTV ali TRV-1, se GVC-16/15 nadomesti z GVC-16/25
- 6) za samostojno poklicno enoto je minimalno število poklicnih gasilcev 32, končno število gasilcev in opreme se določi z izdelavo posebnega elaborata

- 7) v občinah, kjer se za oskrbo s požarno vodo oceni, da potrebujejo avtocisterno, se lahko nabavi avtocisterna. Nabavo avtocisterne mora občina vključiti v program razvoja in nabave opreme, ki ga potrdi župan občine.
- 8) če ima enota že ustrezno gasilsko vozilo in osebno zaščitno opremo po minimalnih merilih

Gasilske enote I. kategorije, ki ne morejo zagotavljati najmanjšega števila operativnih gasilcev določenega v prejšnjem odstavku in so manj kot šest minut vožnje oddaljene od gasilske enote višje kategorije ali druge gasilske enote, se razporedijo v gasilske enote I.a kategorije, ki imajo najmanj šest gasilcev in gasilsko vozilo GVM-1 (ali GVGP-1). Gasilske enote I.a kategorije izvajajo intervencije skupaj z GE višje kategorije oziroma z drugo gasilsko enoto na operativnem območju, ki jima je določeno kot skupno operativno območje.

GE I., II. in III. kategorije se organizirajo kot prostovoljne gasilske enote, GE IV. in V. kategorije kot prostovoljne gasilske enote ali kot prostovoljne enote s poklicnim jedrom, GE VI. in VII. kategorije pa kot poklicne enote.

GE v občini se praviloma kategorizirajo na podlagi osnovnega operativnega območja.

V vsaki občini se GE najvišje kategorije določi kot osrednja GE.

Osrednja GE se po izvršeni kategorizaciji glede na osnovno operativno območje, ki ga pokriva, ponovno kategorizira ob upoštevanju števila vseh prebivalcev v občini. V vsaki občini je lahko le ena osrednja enota.

Pri kategorizaciji GE v VI. in VII. kategorijo se za občino izdela poseben elaborat o organiziranosti in opremljenosti gasilskih enot, ki mora temeljiti na minimalnih standardih meril za razvrščanje in opremljanje GE. Odstopanja od teh meril so možna na sklenjenem gosto poseljenem urbanem območju, kjer deluje več GE.

V naseljih, kjer deluje več GE, se enotam, pri katerih je najmanj polovica operativnega območja oddaljena od osrednje enote manj kot 15 minut vožnje z gasilskim vozilom od sedeža enote, kategorija zniža za eno stopnjo.

Vsaka GE mora imeti standardizirano in tipizirano gasilsko zaščitno in reševalno opremo glede na kategorijo enote. Osrednje gasilske enote so lahko glede na ogroženost v občini opremljene tudi z zahtevnejšimi ali drugimi gasilskimi vozili kot so določena v prvem odstavku te točke.

Vsaki GE lahko župan na predlog gasilskega poveljstva občine ali strokovne občinske službe glede na ogroženost njenega operativnega območja določi tudi dodatno gasilsko zaščitno in reševalno opremo.

Določbe o minimalni in dodatni opremi v teritorialnih gasilskih enotah smiselno veljajo tudi za industrijske GE.

Vsak gasilec mora imeti osebno zaščitno opremo, ki mora biti tipizirana ter ustrezati predpisanim standardom.

1.1 Časi prvih izvozov gasilskih enot po kategorijah

Gasilske enote morajo glede na kategorijo zagotoviti prvi izvoz praviloma v naslednjih časih:

Kategorija GE	Čas izvoza
GE I. kategorije	15 min
GE II. kategorije	10 min
GE III. kategorije	5 min
GE IV. kategorije	5 min
GE V. kategorije	5 min
GE VI. kategorije	1 min
GE VII. kategorije	1 min
osrednja enota	5 min

1.2 Dodatna oprema teritorialnih GE za gašenje požarov v naravnem okolju

Dodatna opremljenost teritorialnih GE za gašenje požarov v naravnem okolju se določi na podlagi skupnega števila točk glede na:

- delež gozdnih površin na operativnem območju GE
 - površino požarne ogroženosti gozdov na operativnem območju GE
- in sicer:

Seštevek točk iz obeh točkovanj (1)	I –III. kat.	IV. –V. kat. in osrednje enote nižje kategorije	VI. kat.
4-8	osnovna oprema za gaš. pož. v nar. okolju	GVGP-1	GVGP-2
9-10	GVGP-1 (2)	GVGP-1	GVGP-2 ali GVGP-1 in GCGP-1
11-12	GVGP-1	GVGP-2 ali GVGP-1 in GCGP-1	GVGP-2, GCGP-2
nad 12	GVGP-2 ali GVGP-1 in GCGP-1	GVGP-2 in GCGP-2	GVGP-2, GCGP-3
	GCGP 1 - Vozilo s pogonom na vsa kolesa, črpalka 16/10, do 4000 l vode, posadka 1+ 4		
	GCGP 2 - Vozilo s pogonom na vsa kolesa, črpalka 24/10, do 9000 l vode, posadka 1+2		
	GCGP-3 - Vozilo s pogonom na vsa kolesa, črpalka 24/10, nad 9000 l vode, posadka 1+2		

- (1) Enota, ki ima na svojem območju več kot 1000 ha gozdov ogroženosti I. in II. stopnje (visoka in zelo visoka ogroženost) dobi pri točkovanju za površino požarne ogroženosti gozdov dodatno dve točki
- (2) Občine, ki ležijo izven submediteranskega območja, zagotovijo le eno vozilo GVGP-1.

Vozilo za gozdne požare, ki pripada osrednji enoti na podlagi točkovanja celotne občine, lahko župan na predlog gasilskega poveljstva občine ali strokovne občinske službe v skladu z operativnim načrtom prerazporedi v drugo GE, ki deluje na gozdnatem področju.

a) Točkovanje gozdov glede na delež gozda

Točkovna vrednost gozdov glede na delež gozda se določi po naslednjih merilih:

Delež gozdnih površin	Število točk
10 do 50% gozdnih površin (ali do 30% gozdnih površin v submediteranskem delu države)	2
nad 50% gozdnih površin (ali od 30 do 50% gozdnih površin v submediteranskem delu države)	3
nad 50% gozdnih površin v submediteranskem delu države	4

b) Točkovanje gozdov glede na stopnjo ogroženosti

Pri točkovanju požarne ogroženosti gozdov se upošteva oceno ogroženosti gozdov, ki jo je izdelal Zavod za gozdove Slovenije.

Število točk se določi na podlagi seštevka točk iz posamezne stopnje ogroženosti po naslednjih merilih:

Delež ogroženih gozdov	Ogroženost	
	ZELO VELIKA in VELIKA	SREDNJA in MAJHNA
1 do 20%	3	1
od 20 do 50%	4	2
od 50 do 80%	5	3
nad 80%	8	4

Izven submediteranskega dela Slovenije se delež gozdnih površin in površina požarne ogroženosti gozdov točkuje tudi za območje celotne občine. Pri tem se uporabljajo isti točkovniki kot za točkovanje operativnih območij GE.

2. Določitev kategorije teritorialnih GE

Kategorije teritorialnih GE se določijo na podlagi skupnega števila točk glede na:

- število prebivalcev v posameznem naselju ali skupini naselij na operativnem območju GE,
- tip najvišje vrednotenega naselja na operativnem območju GE, in sicer:

Št. točk	Kategorije GE	Vrste GE
0-5	GE I. kategorije	prostovoljna GE
6-8	GE II. kategorije	prostovoljna GE
9-12	GE III. kategorije	prostovoljna GE
13-16	GE IV. Kategorije	prostovoljna GE ali prost. GE s poklicnim jedrom
17-19	GE V. kategorije	prostovoljna GE ali prost. GE s poklicnim jedrom
20-22	GE VI. Kategorije	poklicna GE
nad 22	GE VII. kategorije	poklicna GE

2.1 Točkovanje naselij glede na število prebivalcev

Posameznim skupinam naselij pripada naslednje število točk:

Naselja po številu prebivalcev	Število točk
do 200	1
201- 800	2
801- 1.500	3
1.501- 2.500	4
2.501- 3.500	5
3.501- 5.000	6

5.001- 10.000	7
10.001- 15.000	8
15.001- 20.000	9
20.001- 35.000	10
35.001- 50.000	11
50.001- 90.000	12
nad 90.001	13

Osrednji GE se prišteje dodatna točka, če je v naselju na njenem operativnem območju več kot 80 % vseh prebivalcev v občini.

GE v submediteranskem delu države, kjer površina zelo ogroženih in ogroženih gozdov v njenem območju presega 1000 ha, dobijo dodatno dve točki; če pa površina teh gozdov presega polovico celotne površine območja, ki ga pokriva GE, pa še eno dodatno točko. Točke se ne dodajo enotam, ki so uvrščene v VI. kategorijo.

2.2 Točkovanje naselij glede na njihov tip

Posameznim tipom naselij pripada naslednje število točk:

Tip naselja	Opis tipa naselja	Št. prebivalcev / Mesta	Število točk
N1	Naselje brez storitvenih, oskrbovalnih in proizvodnih dejavnosti	0 -100	1
N2	Naselje s pretežno razpršeno poselitvijo	nad 101	2
N3	Manjše občinsko središče, manjše industrijsko središče ali turistično naselje z 200 do 1000 turističnimi ležišči	do 7000	3
N4	Večje občinsko središče ali turistično naselje z nad 1000 turističnimi ležišči	nad 7001	5
N5	Središče mestne občine z dejavnostmi širšega pomena	Ptuj, SG, Velenje	7
N6	Geografsko, industrijsko in kulturno središče s širšim gravitacijskim območjem	MS, MB, CE,NM, KP, NG, KR	9
N7	Glavno središče države	LJ	11

I.A MERILA ZA ORGANIZIRANJE PREDORSKIH IN PORTALNIH GASILCEV

Upravljaivec enocevnega ali dvocevnega cestnega predora, daljšega od 500 do vključno 1000 m, mora zagotoviti ustrezno enoto operativnih prostovoljnih gasilcev, če je na podlagi predhodne analize tveganja ugotovljena povečana nevarnost nastanka požara ali nesreče z nevarnimi snovmi, upravljaivec dvocevnega cestnega predora, daljšega od 1000 m, zagotoviti stalno prisotnost najmanj treh poklicnih gasilcev in upravljaivec enocevnega cestnega predora, daljšega od 1000 m, zagotoviti stalno prisotnost najmanj šestih poklicnih gasilcev, opremljenih s specialno opremo in vozilom za tehnično reševanje v predoru, ki prispejo na vhod predora najkasneje v 10 minutah od poziva oziroma ki ne smejo biti oddaljeni od vhoda v predor več kot 15 km. Prisotnost gasilcev se lahko zagotovi tudi z ustreznimi pogodbami upravljavca predora z GE in Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje v skladu z 20. členom te uredbe.

II. MERILA ZA RAZVRŠČANJE INDUSTRIJSKIH GASILSKIH ENOT

1. Kategorije industrijskih GE

Industrijske GE posameznih kategorij morajo izpolnjevati naslednje minimalne pogoje glede števila gasilcev, gasilskih vozil in opreme:

Obvezna prisotnost gasilcev Kategorija GE	Na delovno izmeno		Izven delovnega časa		Pripadajoča gasilska vozila in oprema
	poklicnih	nepoklicnih	poklicnih	nepoklicnih	
GE I. kategorije	-	3	-	-	
GE II. kategorije	-	5	-	1	GV-1 ali GV-V1
GE III. kategorije	2	1	1	1	GVC-16/25
GE IV. kategorije	4	5	4	5	GVC-16/15, GVC-24/50 ali GVS-V

Termin izven delovnega časa vključuje tudi sobote, nedelje in praznike.

Nepoklicni gasilec po teh merilih je delavec gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije, ki ima status operativnega gasilca v skladu z Zakonom o gasilstvu. Nepoklicni ali poklicni gasilec po teh merilih mora biti delavec gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije, ki mora organizirati GE.

Industrijske GE se lahko organizirajo kot prostovoljna gasilska društva ali kot gasilske enote v okviru posebnega oddelka s poklicnim jedrom ali brez.

2. Merila za razvrščanje industrijskih GE

Kategorije industrijskih GE, ki jih morajo na podlagi zakona ustanoviti gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije, se določijo na podlagi skupnega števila točk doseženih glede na:

1. vrsto dejavnosti,
2. število zaposlenih,
3. površine, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti,
4. oddaljenost industrijskega obrata od najbližje ustrezne teritorialne GE (V. ali višje kategorije),
5. vgrajene sisteme aktivne požarne zaščite.

Skupno število točk za posamezne kategorije GE je:

SKUPNO ŠTEVILO DOSEŽENIH TOČK	KATEGORIJE GE
do 4	ni potrebno ustanavljati GE
5-7	GE I. kategorije
8-9	GE II. kategorije
10-15	GE III. kategorije
nad 15	GE IV. kategorije

2.1 Točkovanje glede na vrsto dejavnosti

Točkovanju glede na vrsto dejavnosti se izvede po merilih za povečano nevarnost nastanka požara, eksplozije ali druge posebne nevarnosti, ki jih določi minister, pristojen za varstvo pred požarom.

2.2 Točkovanje glede na število zaposlenih

Glede na število zaposlenih pripada naslednje število točk:

ŠTEVILO ZAPOSLENIH	ŠTEVILO TOČK
25	0
26-50	1
51-100	2
101-250	3
nad 250	4

2.3 Točkovanje glede na površine, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti

Glede na površine, ki se uporabljajo za opravljanje industrijske ali druge požarno tvegane dejavnosti (neto uporabljena površina, ki se uporablja za proizvodni proces), pripada naslednje število točk:

POVRŠINA KJER SE OPRAVLJA DEJAVNOST (v ha)	ŠTEVILO TOČK
do 0,5	0
0,5-1	1
1-2	2
2-5	3
5-8	4
nad 8	5

2.4 Točkovanje glede na oddaljenost teritorialne GE

Skupnemu seštevku se doda dve točki, če v oddaljenosti 15 minut vožnje (okoli 15 km) ni ustrezne teritorialne gasilske enote, in sicer:

- V. ali višje kategorije za gospodarske družbe, zavode in druge organizacije, ki dosežejo do 15 točk, če bi bila teritorialna GE bolj oddaljena,
- VI. ali višje kategorije za gospodarske družbe, zavode in druge organizacije, ki dosežejo več kot 15 točk, če bi bila teritorialna GE bolj oddaljena (nad 15 km).

2.5 Točkovanje glede na vgrajene sisteme aktivne požarne zaščite in sklenjene pogodbe o požarnem varovanju

Po tem kriteriju se skupnemu doseženemu številu točk odvzemajo točke, in sicer:

- 1 točko, če so v gospodarski družbi, zavodu in drugi organizaciji vgrajene avtomatske stabilne naprave za gašenje;
- 2 točki, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija vgrajen sistem za odkrivanje in javljanje požara in vgrajen gasilni sistem, hkrati pa GE V. ali višje kategorije ni oddaljena več kot 15 minut vožnje;
- 3 točke, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija za požarno varovanje sklenjeno pogodbo z ustrezno gasilsko enoto V. ali višje kategorije in so naprave za javljanje požara neposredno povezane s to gasilsko enoto in če je gasilska enota s katero ima sklenjeno pogodbo o požarnem varovanju in povezavo naprav za javljanje požara, oddaljena največ do 10 minut vožnje od prejema signala;
- 4 točke, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija za požarno varovanje sklenjeno pogodbo z ustrezno gasilsko enoto V. ali višje kategorije in so naprave za javljanje požara v podjetju z ustreznim prenosom signala neposredno povezane s to gasilsko enoto, gasilska enota pa je oddaljena največ do 5 minut vožnje od prejema signala;

- 5 točk, če ima gospodarska družba, zavod in druga organizacija za požarno varovanje sklenjeno pogodbo z ustrezno gasilsko enoto V. ali višje kategorije in so naprave za javljanje požara v podjetju z ustreznim prenosom signala neposredno povezane s to gasilsko enoto, gasilska enota pa je oddaljena največ do 5 minut vožnje od prejema signala obenem pa zagotavlja dežurstvo v gospodarski družbi, zavodu in drugi organizaciji.

V zaokroženih industrijskih kompleksih ali conah, kjer obstoja več različnih samostojnih gospodarskih družb, zavodov ali drugih organizacij, ki morajo po teh merilih imeti gasilsko enoto, lahko gospodarske družbe, zavodi ali druge organizacije, ustanovijo skupno gasilsko enoto, ki ustreza kategoriji požarne ogroženosti celotnega kompleksa ali cone.

III. REGISTRACIJA GASILSKIH VOZIL

Javno gasilsko službo lahko opravljajo tista vozila, ki so registrirana kot gasilska vozila in so skladna s to uredbo in tipizacijo gasilskih vozil, ki jo določa Gasilska zveza Slovenije.

Lastnik oziroma uporabnik gasilskega vozila mora pred registracijo pridobiti potrdilo Gasilske zveze Slovenije o ustreznosti gasilskega vozila.

Pogoji iz prejšnjih dveh odstavkov se ne uporabljajo za registracijo gasilskih vozil poklicnih teritorialnih gasilskih enot in industrijskih gasilskih enot.

Pojasnilo kratic:

GV-1	Manjše gasilsko vozilo
GV-2	Večje gasilsko vozilo
GVV-1	Manjše gasilno vozilo z vodo
GVV-2	Večje gasilno vozilo z vodo
GVC-16/15	Gasilno vozilo s cisterno
GVC-16/24	Gasilno vozilo s cisterno
GVC-16/25	Gasilno vozilo s cisterno
GVC-24/50	Gasilno vozilo s cisterno
GVM –1	Gasilsko vozilo za prevoz moštva
PV-1	Manjše poveljniško vozilo
PV-2	Večje poveljniško vozilo
GVS-V	Gasilno vozilo s prahom in vodo
GVGP-1	Malo gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov
GVGP-2	Večje gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov
AL	Gasilska avtolestev brez košare
HTV	Hitro tehnično vozilo
TRV-1	Malo tehnično vozilo
TRV-2D	Večje tehnično vozilo z dvigalom
()	Alternativna oprema ali alternativno število gasilcev.